

רע"פ 6678/16 - רן לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 6678/16

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: רן לוי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים (כב' השופט הבכיר א' כהן) ב-עפ"ת
40787-02-16 מתאריך 03.07.2016

המבקש: בעצמו

המשיבה: עו"ד אריה פטר

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט הבכיר א' כהן) ב-עפ"ת 40787-02-16, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופט נ' מהנא) ב-תתע"א 1430-07-14.

להלן אביא הנתונים הרלבנטיים לעניין.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. בתאריך 07.10.2015, המבקש הורשע, על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה (עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה)) ונהיגה ללא רישיון נהיגה (עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה).

3. בתאריך 20.01.2016 נגזר דינו של המבקש, וזאת לאחר שנקבע כי המבקש איננו מורשה לנהוג ומעולם לא קיבל רישיון נהיגה בישראל, והושתו עליו העונשים הבאים: 45 ימי מאסר לריצוי בפועל; 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה של נהיגה בפסילה, או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף; 6 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, ו-6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, למשך 3 שנים. בגזר דינו, בית משפט השלום לתעבורה הנכבד ציין כי שקל להשית על המבקש עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, אך בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות נקבע כי המבקש איננו כשיר זמנית מבחינה רפואית לבצע עבודות שירות.

4. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי הנכבד ובמסגרתו טען כי העונש שהושת עליו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה. בתוך כך המבקש טען כי בית משפט השלום לתעבורה הנכבד שגה משלא נתן את המשקל הראוי: למצבו הרפואי, לחרטה שהביע על מעשיו, ולעובדה שלא היה בקיא בדין הישראלי בעת ביצוע העבירות ואחז לטענתו ברישיון נהיגה זר.

5. בתאריך 12.04.2016 - בית המשפט המחוזי הנכבד נעתר לבקשת המבקש והורה על שליחתו, פעם נוספת, לממונה על עבודות השירות, ואולם גם בחוות הדעת הנוספת נקבע כי המבקש איננו כשיר לביצוע עבודות שירות.

6. בתאריך 03.07.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש, בקובעו, בין היתר, כדלקמן:

"העבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה חמורה ובתי המשפט נוטים להטיל עונשי מאסר בפועל בגין עבירה זו. במקרה דנן, מדובר במערער [המבקש כאן - ח"מ] שביצע שלוש פעמים עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ולפיכך העונש שהוטל עליו אינו חריג ואינו מצדיק התערבות ערכאת ערעור" (ההדגשות שלי - ח"מ).

מכאן הבקשה שלפני.

7. בתאריך 26.10.2016 המבקש הגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו, לנוכח נסיבות רפואיות אישיות וכלכליות, שלא אפרטן כאן. בהקשר זה הוריתי כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש יעוכב עד למתן החלטה אחרת, ואיפשרתי למבקש להגיש מסמכים רפואיים עדכניים לגבי מצבו הרפואי, וכן את רישיון הנהיגה הזר שלו (ככל שיש לו כזה, והוא בתוקף). כן הוריתי כי המשיבה כי תגיש את תגובתה לבקשה.

טענות הצדדים

8. המבקש מלין בבקשה על חומרת העונש שהושת עליו, ומבקש כי עונשו יומר לקנס, או לעונש שירוצה בדרך של עבודות שירות. לטענת המבקש, ריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח עלול לגרום לו לנזק בריאותי ונפשי נוכח ניתוח שעבר, אשר מחמת הגנה על פרטיות המבקש - לא ארחיב. המבקש טען עוד כי יש מקום ליתן משקל רב מזה שניתן לנסיבותיו האישיות, ולכך שלא היה בקיא בדין הישראלי בעת ביצוע העבירות, וכן לעובדה שאחז, לטענתו, ברישיון נהיגה זר. הוא הוסיף לחלופין כי גם דחיה בריצוי המאסר תסייע בידו להשתקם מהניתוח ומהקשיים הכלכליים אליהם נקלע בשל מצבו הרפואי.

9. בתגובתה, המשיבה טענה כי הבקשה איננה עומדת בקריטריונים, אשר הותוו לצורך מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", בשים לב לכך שעניינה של הבקשה הוא בחומרת העונש שהושת על המבקש, וזה איננו חורג, לשיטתה של המשיבה, ממדיניות הענישה הראויה במקרים כגון דא. עוד טענה המשיבה, כי עיון במסמכים הרפואיים של המבקש מלמד כי רשויות בית הסוהר מסוגלות לדאוג לשלומם ובריאותם במשך תקופת ריצוי העונש.

דיון והכרעה

10. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה, ובתגובת המשיבה לבקשה הנני סבור כי דין הבקשה - להידחות. אנמק בקצרה מסקנתי זו להלן.

11. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)).

12. הבקשה שלפני איננה חורגת מעובדות המקרה הפרטני, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק מיוחדים התומכים במתן רשות ערעור בענייניו, ומשכך - היא איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור.

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור.

13. זאת ועוד: הבקשה שלפני נסובה, כל כולה, סביב חומרת העונש שהושת על המבקש, וכפי שנפסק על ידי בית משפט זה, לא אחת, השגה על חומרת העונש אינה עילה לקיום דיון "בגלגול שלישי" בפני בית משפט זה, למעט במקרים נדירים, בהם העונש אשר הושת על המבקש סוטה באופן חריג ממדיניות הענישה הראויה (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

בנסיבות העניין, לא מצאתי סטייה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון דא (ראו: רע"פ 6600/16 אבו

אחמד נ' מדינת ישראל (28.08.2016).

14. אף לגופו של עניין אעיר כי בית משפט השלום לתעבורה הנכבד נדרש לנסיבותיו הייחודיות של המקרה, תוך שדחה את טענותיו של המבקש. כאן המקום אף לחזור ולהטעים את חומרתן של העבירות אותן ביצע המבקש, המהוות סכנה לציבור הנהגים ולהולכי הרגל בישראל ומבטאות זלזול בשלטון החוק (ראו: רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.5.2005); 225/09 סרסור נ' מדינת ישראל (23.3.2009)). בנסיבות אלו, לא מצאתי טעם טוב להתערב בעונש שנגזר על המבקש.

זאת ועוד – אחרת: אף שאיפשרתי למבקש להציג את רישיון הנהיגה הזר שלו – המבקש לא עשה כן. מעבר לכך – עיכוב הביצוע שהוצא כאן ענה בפועל לעתירתו החילונית של המבקש.

15. המסקנה המתבקשת מכל האמור לעיל הינה כי הבקשה שלפני איננה עומדת בקריטריונים למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" – ועל כן דינה להידחות. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו – בתאריך 29.04.2018 עד לשעה 10:00, שאז יתבטל עיכוב הביצוע שעליו הוריתי – בבימ"ר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון.

ניתנה היום, ט"ז בניסן התשע"ח (01.04.2018).

ש ו פ ט